

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Întâlniri de Împerați.

În săptămâna aceasta foile mari ale tuturor statelor din Europa s'au ocupat îndeosebi de visita M. Sale Împăratului și Regelui nostru ce a făcut-o la curtea Țarului Rusiei, urmată îndată după visita pe care Împăratul Germaniei o făcuse la sfârșitul săptămânei trecute Împăratului nostru.

Nu mai încapă îndoială, că alergarea Împăratului german la Viena și îndată după aceea a Împăratului nostru la Petersburg, nu sunt numai așa visite pentru a-și dori unii altora sărbători fericite, ci sunt întâlniri puse anume la cale în vederea unor scopuri înalte politice.

Sunt multe păreri ce se dau asupra acestor visite, pentru-că adevărul sigur nu ușor poate fi aflat, toate făcându-se cu ușile închise cum am zice.

Unii sunt de părere, că scopul la care e să se ajungă ar fi formarea unei noue triple alianțe: Germania, Austro-Ungaria și Rusia, după-ce despre Italia, precum se știe, încă în primăvara anului trecut a eșit la iveală, că nu prea are nici plăcere de-a mai face parte din tripla alianță, și nici putere de-a cheltui atâta cât 'i-se cere stând în această legătură. Mulți însă trag la îndoială această credință pentru-că atunci prea ar fi fost curată comedie legătura stabilită sub ochii lumii întregi tot anul trecut între Rusia și Franța.

Cum însă în viața politică în cercurile ei cele mai înalte atari «comedii» nu sunt lucruri la cari să nu te poți aștepta, unii cred că s'ar putea aceasta, și atunci am fi în ajunul încheierii alor două triple alianțe, una: Rusia, Germania și Austro-Ungaria, alta: Franța, Anglia și Italia, care apoi într'un viitor poate nu prea îndepărtat, s'ar întâlni

față în față, tot cam la locul astăzi de pricină, la apele dintre țărmii Europei și Asiei.

Ear' părerea cealaltă și poate cea mai apropiată de adevăr este, că visitele acestea se fac pentru stabilirea unei înțelegeri între aceste puteri mari și și dintre acestea îndeosebi a Austro-Ungariei și Rusiei privitor la chestia orientală. După părerea acestor din urmă aceste întâlniri între cei trei Împerați ar fi un fel de prohod asupra sorții Turciei.

Mai curând sau mai târziu adevărul va eși limpede la iveală.

Până a putea afla și împărtăși păreri tot mai hotărâte asupra acestor întâlniri, lăsăm se urmeze câteva amănunte despre felul cum Împăratul nostru a fost primit în Rusia.

În Varșovia, la prima stațiune mai însemnată a împărăției rusești, unde trenul împărătesc, împodobit cu colorile austriace și rusești și cu ramuri de brazi, a sosit în 26 l. c. dimineața, și unde a petrecut timp mai îndelungat, înaltul oaspe călător a fost întâmpinat cu mari ovațiuni.

La sosire în gara din Varșovia, Monarhul a fost întâmpinat de guvernatorul prințului Imeretinski, care 'i-a prezentat pe adjutantul superior al armatei Cerscov.

Mai. Sa împreună cu archiducele Otto, însoțiti de prințul Imeretinski și de suita Sa militară, au trecut în revistă compania de onoare a regimentului 35 de dragoni, în timp ce muzica intona imnul austriac. După revistă Împăratul-Rege a intrat în sala de așteptare, decorată cu plante exotice, unde se aflau adunați corpul generalilor, oficanți civili și militari.

Maiestatea Sa s'a întreținut foarte binevoitor și mai mult timp cu toți cei de față și, luându-și apoi rămas bun dela dînșii, s'a urcat în tren, și a plecat mai departe în sunetele imnului austriac. La despărțire Monarhul nostru a conferit prințului Imeretinski insigniile de diamant ale ordinului Leopoldin;

generalului Poziercirovski clasa întâia a ordinului coroana de fer, apoi mai multora marea cruce a ordinului Francisc-Iosefin și alte numeroase distincțiuni.

Măreață a fost mai ales primirea la Petersburg, unde toate edificiile erau bogat împodobite și orașul luminat în chip strălucit.

Între foile rusești, cari se ocupă cu călătoria aceasta a Monarhului nostru, e și foia oficioasă rusească, care într'un articol al seu, între altele, zice că Împăratul Francisc Iosif ii este Țarului un oaspe rar și scump, care totdeauna a fost paznicul păcii, în care el a privit bunăstarea țării sale. Împăratul Francisc Iosif, zice foia rusă, și-a câștigat stima tuturor popoarelor de cultură și a tuturor capetelor încoronate. În persoana Lui deci Rusia salută pe oaspele Țarului seu.

Bulgaria și România.

De câteva luni stările de lucruri dintre România și Bulgaria au devenit atât de încordate, încât nu numai o parte a foilor române, dar și ziarele străine s'au ocupat foarte mult de ținuta aproape provocătoare a Bulgariei.

Dar' această încordare a relațiilor a mai produs și oare-cari pregătiri militare din partea Bulgariei de-alungul hotarelor Dobrogei. Și aceste pregătiri s'au făcut într'un chip atât de bătător la ochi, încât foile oficioase bulgare au și început și ele a arăta dorința de a cuceri Dobrogea. Pe urmă aceleași dorințe s'au arătat într'un chip vătmător și în Sobrania (dieta) bulgărească, fără-ca primul-ministru Stoiloff să le fi năbușit.

Era deci firesc din partea României să previe, în chip liniștit însă, toate pregătirile bulgărești, făcând și ea pe ale sale pregătiri.

Urmarea acestor pregătiri a fost, că unele ziare străine au dat știrea că în cazul unui amestec al Bulgariei în Macedonia, România va intra în Bulgaria, ocupând linia Rusciuc-Varna.

Această știre, publicată în cele mai însemnate foi germane și engleze, a îngrijit foarte mult pe guvernul bulgar și pare-că frica de România a făcut pe principele Ferdinand de Coburg, ca înainte de a pleca la înmormântarea principelui de Meklemburg-Schwerin, să trimită mai săptămâna trecută pe ministrul de finanțe, dl Geschoff în România.

Chemarea dlui Gheșoff a fost de a încredința în numele Domnitorului bulgar pe M. Sa Regele Carol, că Bulgaria nu hrănește sentimente dușmane României și că e hotărâtă a nu întreveni în Macedonia. Și drept asigurare a acestor sentimente dl Gheschoff a propus dlui Dim. Sturdza o vizită apropiată a principelui Ferdinand de Coburg în România.

Cu toate aceste, o telegramă foarte ciudată, din Berlin, a fost după sosirea principelui Bulgariei în Germania, publicată în ziarele ungurești, telegramă care spune că principele Ferdinand de Coburg fiind primit în ziua de 8 Aprilie de către Împăratul Wilhelm, s'a plâns în contra României.

Eată Cuprinsul telegramei:

Împăratul Wilhelm a primit azi înainte de amiază pe Principele Ferdinand al Bulgariei. Dela unul din însoțitorii Principelui am aflat, că domnitorul bulgar s'a plâns Împăratului, că România concentrează trupele sale la hotarele Bulgariei în mod provocător. Scopul României este ca să împiedice participarea Bulgariei într'o eventuală răscoală în Macedonia. Principele Ferdinand a declarat Împăratului, că la cazul dacă pregătirile României se vor urma, Bulgaria va mobiliza toată armata sa în contra României.

Ce va fi adevărat din știrea asta din urmă, nu putem ști. Viitorul va arăta dacă asigurarea lui Geschoff despre prietenia Bulgariei, față de România, este talmăcitoare adevărului ori vestea nu tocmai prietenească pe care foile ungurești o aduc.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

A miia oară...

Și iarăși mă trezesc visând,
Acum a miia oară,
În fața chipului ei blând
Și palid de fecioară...

Frumoasa mână 'i-o ridic
Și 'i-o sărut într'una,
Și p'er, și gât, și ochii ei
Cei limpezi totdeauna!

Nu mai știu chip se-'i mulțumesc
De negrăitul bine,
Ce, fără 'n vis macar s'aștept,
Ea 'l-a făcut cu mine!

Căci nimenea n'a mai avut,
Nici doar' ca nălcuire,
Așa frumoasă ca a mea
Poveste de iubire!

Precum livezile de flori
În verile senine,
De-ale iubirilor povești
A lumii văi sunt pline,

Și una fiecare e
Ca altu mai aleasă,
Dar' între toate câte-au fost
A noastră e crăiasă!

În dragi culori trandafirtii
Ea singură a urzit-o,
Eu numai fericirea ei
De-a gata 'i-am trăit-o! —

De-aceea mă trezesc și-acum
Visând a miia oară
În fața chipului ei blând
Și palid de fecioară,

Și alba mână 'i-o ridic
Și 'i-o sărut într'una, —
Căci dragă mi e de negrăit,
Și fi-'mi-va totdeauna!

Ioan Moța.

De departe.

Dela Neapole în România e mult. Dar' în zorii unei dimineți de toamnă, în amurgul căderii frunzelor, Seppo și Luciola s'au dus, au apucat drumul României.

Înainte de a părăsi pentru totdeauna orașul lor iubit au privit marea cu dor, s'au uitat prin o pânză de lacrimi la marea liniștită, albastră, ca o frunte cuprinsă de gânduri. Aci lângă dînsa 'și-au petrecut atâția ani din frumoasa poveste a iubirii... și câte amintiri nu reveniau acuma când își luau ultimul adio.

Dar' sărăcia la câte nu ne îndeamnă, și Seppo a aflat că 'n România se câștigă bani și că vor avea poate ce mânca, nu vor mai îndura miserie.

Țeara lor e frumoasă, azurul cerului te îmbată de visuri, țeara lor e țeara poezilor... dar' țeara lor e săracă.

Seppo era cioplitor de marmoră, el și cu Luciola erau niște pribegi în noiamul lumii, n'aveau pe nimeni.

El când a văzut lumina zilei, 'i-a spus un bătrân marinari, se afla pe malul mării, singur și fără să se știe al cui e. Și de mic copil și crescut Seppo pe lângă lazaroni, lângă

mare, având azi un codru de pâne de milă, durmind pe nēsipul cald al patriei lui și umblând în sdrenje.

În una din serile Maiu cineva 'i-a spus că dacă vrea să câștige bani, să vie cu el, și Seppo s'a dus, a învățat ani cu ani cum să cioplește o peatră, o cruce pentru cei-ee se duc din lume.

Și în serile când termina lucrul de vreme, se plimba sub bolta azurie și frumoasă a Neapolului, sub farmecul privirilor dulci ale lunei; și în cuprinsul amintirilor din copilărie fredona câte o arie ale cărei note păreau a se duce departe pe valuri. Ear' imagina copilăriei lui îi revenia în minte, o copilărie tristă, ascunsă în depărtarea vremurilor.

Pe malul mării a cunoscut pe Luciola, s'a iubit, prima iubire dulce și fericită. Tatăl Luciolei, bătrânul Boconio 'i-a dat-o lui ca să împartă împreună sărăcia și durerile vieții.

Coliba lor de lângă mare, colibă bogată în sărăcie, a fost locul fericirii lor. Cei săraci se deprind lesne și se iubesc mult. Un an — bătrânul a murit.

Coliba lor nu mai răsuna de cântece vecele și Luciola, frumoasa Luciola cu părul de aur, cu ochii ca seninul mării, era tristă. Acum au rămas singuri.

Voce din popor.

Din Țeara-Făgărașului.

Correspondența sub această numire din nrul 15 a. c. e în adevăr »din popor«, și anonimul se vede că între popor trăește, pentru-că tot ce arată sînt fapte adevărate, cari nu numai pe Valea-Geoagiului, ci peste tot se simt și se ved.

Demoralizarea poporului provine ce e drept în parte mare și din necercetarea biseriei, dar' mai sînt și alte cauze cari demoralizează, este și — *sărăcia*, care apoi este îndemnătoarea omului la multe rele. Omul sêrac, ca se poată câștiga ceva, sêvrșește adeseori fapte nu numai imorale, dar' chiar și criminale. »Pilde am putea aduce destule, care de care mai triste.

Că poporul nostru din zi ce merge sê-răcește, e fapt, dar' nu e mirare. Eată pentru, ce:

Peste tot luat poporul nostru e agricol, adecă trăind mai ales din ce pămîntul îi aduce. Pămîntul tot acela este, oamenii se înmulțesc, deasemenea și trebuințele zilnice, precum darea față de stat, comitat, comună, biserică, școală, și apoi ale casei.

La această creștere a cheltuelilor față de aceleași venituri numai într'un chip s'ar putea ajuta, și anume se facem ca pămîntul să producă mai mult ca până acuma, și adecă: sê-l facem să ne dea roadă mult mai bogată, ori chiar 2 roade pe an.

Prin aceasta s'ar porni stările de lucruri pe o cale cu mult mai bună ca cea de acum, pentru-că prin aceea că poporul ar câștiga în avere, s'ar îndrepta mult și în privința morală, ne mai fiind silit a sêvrși așa de ușor și de des păcate pe cari azi în sărăcia lui le sêvrșește.

Ar și trebui dar' să schimbăm înspre mai bine felul de lucrare a pămîntului.

Unde este hotarul comasat, se poate mai ușor face ca acolo unde este sistemul de 3 hotară, cum este pe la noi.

Pămîntul comasat și-l întocmește agronomul după voință, pe când în cazul de 3 hotară, trebuie cu toții să se țină de obicei, și așa o parte a hotarului care e ogor, nu produce într'un an nimica, ba din contră se plătește dare pentru el, pentru-că pășunatul din ogor, e așa zicînd mai nimica.

De aceea ar fi foarte bine și tolositor, dacă o parte din ogor, se samănă primăvara cu sêmîntă de nutreț precum mazărice cu ovês, sau și ovês gol. Aceste pe la timpul ogorului se cosesc și apoi toamna se samănă din nou cu sêmînte de toamnă și eată că am avut 2 recolte.

Unde e pămîntul comasat sau închis în fiecare an e foarte bine, că primăvara peste

sămănătura de toamnă se se samene trifoiu, și se se dea odată cu grapa, ușor, care după ce se seceră grăul sau sêcara, el crește și după 2—3 sêptemâni ai un nutreț excelent.

E bine dacă se lasă miriștea mai înaltă, adecă se seceră, nu se cosește, în acest cas e trifoiul mestecat cu paie, care animalelor le place și mai bine, dacă toamna e bună, poți să cosești trifoiul și de 2 ori, numai cât a doua cositură se uscă foarte greu, e bună însă și verde.

Prin aceasta se înțelege, poporul ar trebui să lucre mai mult și nu ar avea timp de crășmă, ar câștiga însă nutreț bun și grăunțe, din cari și-ar putea acoperi dările și griji vitele mai bine. Ar avea spor în economia sa, și așa fiindu-i venitele mai mari și-ar putea coperi trebuințele în chip cinstit, netrebuind sê-și iee nici-odată refugiul la un gând rêu ori la o faptă rea, ar putea jertfi mai mult și pentru biserică și școală și așa pe lângă înflorirea materială, ar crește și înflorirea morală, și multe din relele de care ne plângem azi la popor, ar înceta atunci.

Încât atinge cercetarea biseriei, aflu de foarte bună propunerea corespondentului, la care mai adaug, că preotul în fiecare comună se se intereseze de catechisare, să sâdească de acuma în copii simțul religios moral, și prin aceasta se va câștiga generația viitoare, altfel bine zice »că rêu va fi.«

„Altul din popor“.

Înrîurirea luminei.

Pentru oamenii cu cunoștințe zoologice și botanice, nu e nici o noutate vorba, că lumina e una dintre trebuințele cele mai însemnate pentru dezvoltarea atât a corpurilor animalice (firește și pentru om), cât și a arborilor și ierburilor. E cel puțin tot atât de trebuincioasă ca celelalte materii de nutriție.

S'au făcut probe cu plante puse să crească în întunec, și altele, de același fel, lăsate la lumină. Deosebirea e grozavă. Cele în întunec rămân nedezvoltate, și slabe că se rup de fie-ce atingere ușoară. Celelalte au virtușenia obicinuită.

Unii oameni s'au pus apoi să dea plantelor o lumină mai mare ca cea obicinuită, să vadă cum se vor desvolta atunci? Urmările au fost că s'au dezvoltat cu atât mai tare și mai frumos, cu cât au avut lumină mai multă!

Grădinarul parcului dela *Cotroceni* (în România), a făcut în iarna trecută cele mai noue și înaintate probe de acest fel, și azi lumea vorbește despre sfîrșiturile la care au ajuns, ca despre »minuni«! Eată ce a făcut și ce a dobândit:

Din odinioară i-se desgheamă pânza amin-tirilor, își vede trecutul; pe Boconio ființa care a iubit-o și care doarme somnul vecilor neturburat de cât de valurile ce se sparg de țerm.

E mult de când Seppo e în România, au trecut ani și Luciola a uitat iubirea de odinioară, s'a stins focul dragostei care atîta timp le fusese o fericire în zilele nenorocite. Nimic nu a mai rămas din farmecul trecutului.

Frumseța ei se stinge și ea, încetul cu încetul, căci nimic în lume nu e statornic. Pêrul galben de odinioară ascundea fire albe, simbol din iarna vieții. Dar' pasiunea de femeie?... aceasta-i rămăsese.

Și pe când Seppo lucra ca să câștige o pâne, în lipsa lui ea dă întâlniri percepto-rului dela barieră.

Seppo a aflat, și în o seară în cărcimă, când receptorul l'a făcut bețiv, lui i-s'a urcat sângele în cap, s'a infuriat, și scoțînd cuțitul dela brâu, a dovedit că are în vine sânge de Italian.

Perceptorul a căzut mort. Luciola cu ochii deschiși, mari s'a uitat lung la Seppo, dînsul a privit-o desprețitor. 'L-au osândit și l-au aruncat în temniță pentru totdeauna.

În case de sticlă, încălzite, ca se poată crește plante și iarna, el a pus mai multe lampe mari cu lumină electrică, lăsându-le să ardă și ziua și noaptea! Astfel plantele aveau foarte multă lumină, odată pentru-că lumina electrică însăși e foarte tare, a doua că lampele ardeau într'una, și noaptea.

A ajuns prin asta grădinarul, că fragile obicinuite, în casele lui de cultivare, au crescut mari cât merele! Floarea de camelii, s'a făcut mare cât căpăținele de varză!

Isbînda aceasta frumoasă l-a îndemnat să facă probe și cu animale. A pus o mătă tinêră și tocmai de-a puia, sub un capac mare de sticlă, în apropiere de o lampă electrică. O hrănia bine. Însăși mătă a crescut foarte mult, ear' puii ei, i-a avut la timpul obicinuit, de trei ori așa de mari ca alte exemplare! Interesant însă, că pêrul sur al mătîlor, sub înlurirea acestei lumini puternice, s'a preschimbât în alb ca zăpada cea mai curată!

Grădinarul face probe mai departe cu interesanta sa grădină.

Războiul între Grecia și Turcia.

Grecii au avut sêrbători cât se poate de nenorocite. Tocmai în preajma sêrbătorilor ei au fost crâncen bătûți de cătră Turci. Perderile lor sînt mari, atât în avere cât și în vieți de oameni.

Dar' de cât înfrîngerea de care se temeau dar' tot mai nădêjduiau că ar putea-o încungiura, mai mare nenorocire e acum pentru ei, că și-au pierdut cu totul cumpêna, încât se învinue unii pe alții pentru rêu ce i-a ajuns, vor sê-și întoarce acum armele unii contra altora, să facă revoluție în țeară, sê-și rêstoarne și alunge Regele de pe tron, dimpreună cu principele moștenitor al coroanei, etc. etc.

Eată anume știrile mai însemnate despre întêmplările ce s'au urmat de o sêptemână încoaci.

25 Aprilie. Prin Constantinopol se dă ca sigură știrea, că lângă Larissa a avut loc o luptă hotărâtoare între trupele turcești și cele grecești, luptă din care Turcii ar fi eșit biruitorii. Știrea însă nu e oficios adevărită.

Pașa Edhem, care a condus până aci trupele turcești a fost rechemat de Sultanul la Constantinopol și în locul lui trimes bêtărînul erou dela Plevna, Osman Pașa, dându-i lui deplină putere de a conduce lupta mai departe, după-cum dînsul va crede că e mai bine. Lui Edhem care și el a purtat biruitor armatele până acum, Sultanul i-a dat titlul de »Gazi« (biruitor). Trimiterea lui Osman Pașa

Și când între fiare îl duceau la ocnă, Luciola în marginea drumului l'a așteptat, când dînsul a trecut s'a aruncat în brațe-i, i-a cerut iertare. Nimic, același dispreț ca 'n seara crimei. A intrat pe poarta temniței care îl închidea pe vicață, s'a închis într'un sunet lugubru, sfâșietor. Seppo nu mai era.

Singură Luciola rătăcește ca să câștige un ban, și înrînd din cărcimă în cărcimă, cântă din harpă, suvenirul copilăriei sale, Harpa îi aducea aminte de tatăl ei.

Sub palidele raze ale lămpilor bolnave, în fumul disgustător din taverne dînsa își cântă poema nenorocirii sale.

Astfel a dus-o cățiva ani, până când muri ofticioasă într'un spital.

Seppo — de el nu se mai știe.

Gr. N. Constandachi.

La tribunal.

Președintele întreabă pe un martor.

— Profesiunea d-tale?

— Poet tragic.

— Scusă, asta nu e profesiune, e o... boală.

pe câmpul de luptă se socotește ca un lucru de mare însemnătate.

Garibaldi a sosit cu 3000 de voluntari italieni pentru a se pune în șirurile luptătorilor greci. În fruntea voluntarilor se află cumnații Menotti și Ricotti, generalul Canzio și doi fii ai sei, așa că acum întreagă familia Garibaldi ia parte în lupta Grecilor.

26 Aprilie. Ieri s'a dat o luptă dintre cele mai sângeroase la Matti, aproape de Tirnavos. Turcii cu mult mai numêroși și mai puternici au luptat cu mare noroc în contra Grecilor. Grecii deși mai puțini la număr, au luptat cu bărbăție și desnădêjduți pentru apêrarea Larissei și a Tirnavosului, cartierele lor cele mai însemnate militare. Ziua întreagă a durat lupta, fără să se poată birui o parte pe cealaltă. În multe locuri Grecii au respins și sdorbit pe Turcii din fața lor, și nădêjduiau că până desară sê-i respingă pe toată linia. Spre seară însă Turcilor le-a venit un puternic ajutor, și cu pureri renoite au început atacul și mai crâncen asupra Grecilor, care s'au vèzut deodată atîta de împresurați și cu așa putere isbiți, încât după mari pierderi ne mai avênd nici o nădejde de biruință, au început să sune sêmnul de retragere, pe la orele 6 seara dându-li-se trupelor ca punct de întâlnire orașelul Farsalos, 6 kilometri dela Larissa. O fugă ne bună și fără nici o rînduială a urmat după sêmnalul dat. Turcii au ocupat Tirnavosul și Larissa, pregătindu-se a-i urmări apoi și mai departe pe Greci.

Sultanul a primit propunerea Pașei Rizza, ca trupele turcești să înainteze până la Atena.

27 Aprilie. Se vestește din Atena, că guvernul a hotărît să urmeze lupta și anume pe linia dela Farsale până la Volo, de oare-ce așa crede, dela Pind spre rêsărit locurile de apêrare sînt tot așa de bune cum erau la graniță.

Tot din Atena vine și următoarea știre îngrijitoare: *In oraș s'a pornit un puternic curent în contra regelui.* Il învinuesc că s'a amestecat în chip prostesc în operațiunile de războiu, ear guvernul e acuzat, că a fost de o neiertată negligență.

Ear' cele mai proaspete telegrame ale zilei aduc chiar știrea, *că în Atena ar fi izbucnit revoluția.*

28 Aprilie. Armata grecească bătută se concentrează acuma la Farsalos. Aci cu ajutoarele ce au sosit din lăuntru Greciei, sînt deja 40.000 de soldați cu care se mai nădêjduiește a se putea ținea încă odată piept cu Turcii și doar cu mai mult noroc. În același timp înse și Sultanul a dat poruncă ca alte 90 de batalioane să fie puse pe picior de războiu în Asia-mică.

Familia regală din Grecia se află într'o mare strîmtoare. Se zice că a și luat toate mêsurile de lipsă ca neputêndu-se face liniște în țeară și oraș să pârăsască tronul și țeara pentru-că poporul este atât de infuriat și plebea atât de turbată în urma nenorocirii războiului început, și cărmuitorii țerii și-au pierdut într'atât de mult capul, încât nu mai sînt în stare a ținea rînduială. Plebea ne bună a aruncat asupra oficerilor cu pietri.

Marea corabie »Nicolae« a ancorat în portul Pireului pentru a fi gata să primească și să ducă familia regală când nu va mai fi de stat în Atena.

29 Aprilie. Grecii sînt bătûți și mai departe. Turcii au ocupat locurile apêrate de Greci Laros și Volo.

Cea mai nouă hotărîre a Regelui e că va merge la Pharsal și se va pune însuși în fruntea oștirii.

Regina Victoria a Angliei se silește a mântui pe Regele Greciei din strîmtorarea-i critică. Castelul din Dania, care servește de locuința familiei regale grecești e pregătit pentru întêmplarea de a primi familia alungată.

Prințul de coroană grecesc și statul major de oficeri cari au condus fără noroc luptele de până acum, au fost rechemati din fruntea oștirilor, și înlocuți printr'alții. Pe strade în Atena lume multă ne bună de mânie și nêcaz, se adună cerênd să se proclame *republica*.

Ziarele mari europene sînt de părere că după cele-ce se petrec în Atena e neapărat de lipsă, ca puterile să întrevină. Numai aceasta ar putea împedea revoluțiunea și detronarea dinastiei.

CORRESPONDENȚĂ

Huțeg, 8/20 Aprilie 1897.

Bravuri gendarmerești.

Domnule Redactor,

Fiind și eu la țigul de țeară dela Sântă-Maria-Orlei, ce se ține în tot anul în Sâmbăta Florilor, 'mi-s'a dat tristul privilegiu de a fi martor la un vandalism de al jupănașilor gendarmi din Pui.

Eată întempleră.

Un june român, ficiorul primarului din Bretea-română avea niște pene de cocoș în pălărie. Doi gendarmi din Pui, cari erau trimiși prin țig, se întâlnesc cu t'nărul Petru Copesesc din Bretea-română, și ca să-și arete »bravura«, prind pe ficiorul de Român, li smulg penele de cocoș din pălărie, îl împing prin țig, ear' junele ficior voinic, le răspunde că el e om cinstit și nu a furat și 'i-a provocat să-l lasă în pace. Atunci unul li pune baioneta în piept, ear' celalalt 'l-a lovit cu patul puștii în piept, încât și prin larma cea mare a țigului se auzia din depărtare.

După-ce negustorii și alți oameni au început a sbiera după gendarmi, aceștia rușinați de urta lor faptă, 'l-au făcut scăpat, căci un om a împins pe junele român într'o parte, ear' pe gendarmi într'altă parte.

Pentru purtarea cea scandaloasă a gendarmilor s'a făcut arătare criminală contra lor, ear' bravul jude comunal din Bretea-română Petru Copesesc va ști să-și apere dreptul și onoarea copilului seu călcat de niște oameni cari turbură liniștea și siguranța publică și nici decum nu o apără.

N.

Pro domo

În numărul seu de Paști »Tribuna« din Sibiu publică sub titlul: »Disciplina în partid« o lungă scrisoare a dlui August A. Nicoară din Deva, privitor la care ne simțim îndemnați a da unele lămuriri.

Din faptul că Apelul către publicul din comitat în cauza protestelor în contra unor hotăriri a congregației din comitatul nostru, a apărut în »Tribuna« și după ea în »Revista Orăștiei«, dl Aug. Nicoară ajunge a scrie frasa: »Așa bine îi stă »Revistei« în societatea »Tribunei«.

Constatăm, că nu am autorizat nici am rugat pe dl Nicoară să ne pună scaunul de ședere în societatea nimăru, și să ne împingă oare-cum în acea societate. Ne-a surprins această vorbă cu atât mai mult, cu cât dl Nicoară știe, că dela crisa încoace, noi foarte puțin ne-am arătat mulțumiți de ținuta și isprăvurile »Tribunei«. Vorba dlui Nicoară numai atunci avea loc, când noi înșine am fi arătat prin ținuta și scrisorile noastre, că mergem mână în mână, că sîntem încântați de actuala »Tribună«.

Dl Nicoară poate să fie mulțumit, pentru-că »Tribuna« să poartă față de D-sa într'adevăr foarte »prevenitor«, publicându-i tot ce trimite și la locurile dorite chiar, fără ca dnii dela redacția numeții foi să aibă cunoștință despre stările din comitatul nostru, fără să cunoască oamenii pe cari îi atacă și fără să știe, dacă toți cei atacați merită ori nu să și fie atacați. Așa că dl director al »Tribunei« ne-a dovedit prin publicarea în întregul seu a acestei scrisori, că precum despre cei din Bihor exclamă: »Bihoreni eu nu Vă înțeleg!«, tot așa ar putea să exclame și despre noi: »Huțegeni eu nu Vă înțeleg!« și așa pe rând poate despre toate comitatele: Români de colo și de colo »eu — nu Vă înțeleg!« și noi îl înțelegem, că nu ne înțelege, că de ne-ar înțelege, n'ar fi lăsat să apară în scrisoarea de care vorbim nici pasagiul prin care dl Nicoară ne pune în societatea »Tribunei«, nici mai vértos ofensa la adresa întregului

corp profesoral din Brad, corp profesoral, pe care redacția »Tribunei« nu-l »înțelege«, că de 'i-ar înțelege meritele lui pentru noi Români din acest comitat, ori ar tăcea ori ar grăi de bine; și tot așa de puțin ar fi publicat fantasiua, că »imediat după aparția apelului nostru în »Tribuna«, aderentul »Tribunei Poporului« dl Demetriu Comșa a plecat la Orăștie, unde a petrecut în societatea »Revistei«, și de aci a plecat la »Tribuna Poporului« în Arad. Alt »punct de orientare«. *Gospodi pomului«.*

Această vedenie gospodită pomilită e însă foarte departe de adevăr, căci dl Comșa a fost la Orăștie în afaceri absolut private, personale și anume economice, și dela Orăștie a plecat de-adreptul la Sibiu. Atât ca restabilire a adevărului la unele părți din scrisoarea dlui Nicoară.

Pentru diletanții români.

Cetitorilor nostri le este cunoscut, că comitetul »Societății pentru fond de teatru român« a fost însărcinat pe dl Virgil Oniș, ca se studieze cauza și să aducă o propunere privitor la piesele ce ar fi potrivite ca să fie editate pe seama diletanților.

La 10/22 Aprilie, comitetul societății pentru fond de teatru român a ținut în Brașov o nouă ședință sub presiunea dlui Iosif Vulcan. În această ședință s'a hotărît editarea bibliotecii teatrale-musicale, propusă încă în ședința de mai înainte de dl vice-președinte Virgil Oniș, sub condiția, să se angajeze un editor, care să iee asupra sa toată partea financiară a întreprinderii, având comitetul societății a purta grije numai de partea literară și morală a afacerii.

Comitetul a și intrat deja în pertractări cu cunoscuta firmă de acolo Nicolae I. Ciurcu, care s'a declarat gata a edita, pe propria cheltuială biblioteca plănuită, sub supraveghierea societății pentru fond de teatru român.

Dorim noiei întreprinderi cel mai strălucit succes.

Taina sufletelor.

Să știe cum e în firea omului, să nu-și prea arate în toate unghiurile sale, sufletul naintea lumii. Dorința însă de a cunoaște pe oameni, i-a împins pe mulți să facă îndelungi cercetări și observări 'asupra formelor din afară, ca după ele să ghicească ascunse forme, trăsături, ale sufletului. Unii judecă după forma feței capului și adâncimea încrețiturilor de pe ea, de e cutare om bun ori rău, cuminte ori mai prost. Alții de pe față vreau să cetească în suflet. Cei mai noi iscușiți în această privință, sînt cei cari își iau de mijloc de recunoaștere a sufletului cuiva, mâna lui. După știința acestora, omul cu mână mare, e de regulă greoiu, încet la gândire și încet la lucrare; două lucruri de-odată el nu poate să înceapă. Măniile mici arată că cel-ce le are, e în stare să îndeplinească în același timp cele mai scurte lucrări, cu istețime și fără oboseală. Măni lungi, subțiri, arată simțământ pentru frumos și talent pentru artă mai înaltă. Măni în patru unghiuri (pe cât de lungi, pe atât de late), au oameni cu aplicări prozaice, dar' — practici! Oamenii binecuvântați cu darul de a fi invențioși, originali, au degetul cel mare lung și degetele celelalte scurte.

Despre împreunarea mănilor să ține, că oamenii frivoli, ușoratici, au obiceiul de a-și împreuna măniile așa că împletindu-și degetele, degetul mare al stînzei vine între cel mare și cel arătător al dreptei. Contrarul e dovadă despre contrar.

Pălăria purtată pe ceafă, e semn de minte curată, cap luminat. Cei-ce o trag pe ochi, sînt șireți, vicleni. Cei-ce poartă tot pălării mici, sînt mărginiți de tot (Acum mă rog să-ți cumperi o pălărie mică și să o porți pe

ceafă, — și să lași pe domnul ghicitor să spună ce om ești?...)

Ochii albaștri arată suflet bun, cu credință și sincer. Ochii suri, căprui, minte ageră și aplicări spre artă. Ochii negri arată pe omul capabil de patimă, curagiu, răzbuțător, hotărît.

NOUȚĂȚI

Coșbuc premiat. »Academia-Română« din București care an de an împarte mai multe premii mari între autorii celei mai bune lucrări literare, a dat estan premiul cel mai mare de 12.000 lei (6000 fl.) dlui George Coșbuc, celui mai talentat poet român astăzi în viciață pentru traducerea »Aeneidei« în versuri românești.

*

Comisari guverniali la examenul de maturitate. Pentru anul acesta a fost numit comisar guvernial la examenul de maturitate dela gimnasiul român din Brașov N. Putnoky, directorul gimnasiului de stat din Lugoj, ear' la cel din Beiuș Moldovan Gergely din Cluj.

*

Tirgurile de țeară în Sebeș se vor ține în modul următor: în *Ianuarie*: țig de țeară de vite: în 26, 27, 28, de mărfuri: 29. — în *Aprilie*: țig de țeară de oi în 6, 7, 9; de vite în 21, 22, 23; de mărfuri în 24. — în *Maiu*: țig de țeară de vite, oi etc. în 30 și 31. — în *August*: țig de țeară de oi în 10, 11, 12; de vite 21, 22, 23; de mărfuri 24.

*

Pentru pompierii v. din loc. Comanda pompierilor locali, aduce la cunoștință publică, că cu ziua de mână 2 Maiu, se încep earăși obicinuitele exerciții. Membri P. V. sînt rugați a se infățișa în numita zi la orele 6 dimineața deplin ajustați, la depositul pompierilor. Cei ce doresc ca să se înscrie de membri, să se înștițeze la Dnii M. G. Zobel și I. Dörner până la 23 Maiu a. c.

*

Publicațiune. Dl căpitan al poliției din loc, face și pe această cale cunoscut, că dela 1 Maiu începînd întră în orașul nostru în vigoare următoarea ordinațiune privitor la *ținerea cănilor*:

1. Zăvozii, și tot soiul de căni mari, sînt a se prevedea cu botniță (ca să nu poată mușca); 2. Căni de lux și vijlele sînt a se purta legați de sfoară; 3. Căni obicinuite pentru păzirea casei, sînt a se ține legați, în lanț; 4. În localuri publice și în parcuri nu este iertat a se duce căni. Neținerea acestei ordinațiuni, va fi aspru pedepsită.

*

O declarație. Privitor la apelul publicat și de noi în suplimentul nrului 14 al »Revistei« dl Petru Mișuț ne roagă să însemnăm că numele d-sale a fost scris sub numele din greșeală, deoarece-ce d-sa personal n'a avut știră despre apel.

Economie.

Despre creșterea gălițelor.

(Urmare și fine.)

»Asociațiunea« va putea în adunarea sa ce se va ține în August a. c. în Mediaș să iee în budgetul seu, să zicem deocamdată o sumă mică, numai de 100 fl. Comitatul Sibiului are aici în Sibiu o școală agronomică, unde se află sub îngrijirea directorului și o pepinerie de gălițe. Mergînd eu astă toamnă cu dl președinte al Reuniunii agronomice dl Comșa, ca să cercetăm această școală, dl director Schuster a avut bunăvoința a ne făgădui în interesul lătirii soiurilor mai bune de găini că e aplicat a ne da câte o trupină (un cocoș și două găini) *Plymouth Rocks* în culoarea bibilicelor, în preț moderat de câte 3 fl. Și dacă »Asociațiunea« are 33 despărțăminte, eată cu 99 fl. — am putea cumpăra 33 de trupine din găinile numite și a le împărți prin comitetul central al »Asociațiunii« cu mijlocirea directorilor subdespărțămintelor, în fiecare despărțământ între învțătorii nostri. Aceștia apoi vor avea datorința, ca din trupina de găini ce o capătă să dea în alt an din prăsilă câte o trupină la dispozițiunea directorului despărțământului, rămânînd trupina cea veche cu puii ceialalți proprietatea învțătorului. Trupina cea nouă directorul despărțământului o va da unui alt învțător harnic și sirguitor, din acel despărțământ. Tot sub condițiunea aceasta cel mult în 10 ani tot teritorul subdespărțământului ar fi provăzut cu astfel de găini. În chipul acesta s'ar putea lăși în popor și prăsirea găștelor, rațelor, porumbilor și a altor soiuri de sburătoare.

Asta am făcut-o și eu în direcțiunea mea de inspector școlar în comitatul Iasigia-Cumania-mare și Solnoc, unde eram și ca organ de încredere al ministrului de agricultură. Cu ajutorul Reuniunii agricole comitatense de acolo am extins prin învțători prăsirea gălițelor diferite în restimp de 20 ani peste tot comitatul, de unde locuitorii din prăsirea asta, dar' deosebi din vînzarea ouălor, fac un negoț mare, ear' unii învțători și-au îndoit și întreit venitul lor anual.

Am făcut cercări modeste și la Români, încât înainte de doi ani am trimis la Blăj o trupină de găini italiene la *Livorno* (albe). Veneratul consistor a dat din prăsire o trupină tînără astă toamnă învțătorului popular din Mănărade (protopopiatul Blajului) avînd îndatorire a da la toamna anului acesta o trupină nouă la dispozițiunea Preavenatului consistor, care va distribui-o la toamnă unui învțător din un alt protopopiat învecinat și așa în câțiva ani toată archidieceasa va putea fi provăzută cu uu astfel de soiul de găini italiene.

Tot așa am trimis astă toamnă Preavenatului consistor episcopesc din Arad o trupină de găini *Langhan* (negre), unde Ilustritatea Sa prea bunul și zelosul episcop dl Ioan Meșian a avut bunătațe a o primi în anul acesta în curtea sa, ear' la toamnă va da din prăsilă o trupină pe seama curții seminariale, de unde în anul 1898 se va începe împărțirea lor după modalitatea zisă, învțătorilor din protopopiate.

Ca să nu pierdem din timp și adevă să nu așteptăm nici până la adunarea Asociațiunii ce se va ține în August, subdespărțămintele ar putea deja din primăvară cumpăra din taxele de câte 1 fl. — a membrilor ajutători despre care au drept a dispune, câte o trupină din găinile aflătoare în pepinieria școlii agronomice din Sibiu și ale distribuți învțătorilor populari de pe teritorul lor.

Învțătorul care primește astfel de găini ar avea favorul acela ca și consoarta sa să-i dea, prin îngrijirea găinilor, ajutor la susținerea cășii și la înmulțirea averii, ba ar putea îndemna poporeni la prăsirea înțeleaptă a gălițelor, ținînd din când în când prelegeri atât teoretice, cât și practice, după-cum voi da de alte-ori îndrumările de lipsă.

Soiurile noastre de găini folosite până acum sînt foarte bune și până vom avea altele mai bune, avem să le întebuițăm și sporim acestea. Dacă se vor lăși însă soiurile mai alese în poporul nostru, avem să ne folosim de acestea, căci la exportul lor în țeri streine soiurile streine sînt cu mult mai căutate și se plătesc mai bine.

Iuliu Bardossy.

FEL DE FEL

— Domnișoară, am avut azi-noapte un vis foarte plăcut: te-am sărutat...

— O, trebuie să-ți mărturisesc, că eu ca realistă nu iubesc visurile...

*

Un viitor socru interesant.

— Ei bine, Valeriu dragă, ai vorbit tu cu tata pentru noi?

— Nu, scumpă Eliză, că vezi, mi dator o sută de lei și de multă vreme nu-l mai pot afla nicăieri.

POSTA REDACȚIEI.

D-Sale Petru Giurma în Reșița. Am făcut până acum tabloul lui Horea și a lui Iancu. Abonații nostri le-au primit. De vînzare nu avem. Noilor abonați, întru cât putem, încă le trimitem.

Mulțumită publică.

La producțiunea împreună cu joc, ce s'a ținut în Pianul-românesc la 9/21 Februarie a. c. în favorul zidirii școlii, au binevoit a suprasolvi următorii domni: Petru I. Comșa (Seliște) 10 fl., Ioan I. Vulc (Orăștie) 5 fl., Avram Stanca (Petroseni), Ioan Crăciun (Dostat), Fucs Nandor (Alba-Iulia) câte 2 fl., Albert Dörr, N. N. pretor, Sergiu Medean, Dr. Elekes, Victor Săbăduș (toți din S-Sebeș), Vasilie Aldea (Lancrâm), Ioan Ghișă, A. Barb, O. Olariu (toți din Rechița), Ioan Bena, I. Radu, G. Vulc, Savu Florea, Nicolae Popa (toți din Pianul-de-jos), Elie Pop (Poiana), Nicolae Hința (Sibisel), câte 1 fl. Nicolae Todoran (Pianul-de-jos) 1 fl. 60 cr., Savu Timariu (Pianul-de-jos), G. Tătar (Sebeș), D. Lencrejan și I. Goșa (Răhău) câte 80 cr., Ioan Pavel (Lancrâm) și A. Hința (Sebeș) câte 50 cr.

Venitul întreg al acestei producțiuni a fost 85 fl. 30 cr. Subtrăgîndu-se spesele în sumă de 24 fl. 22 cr. a rezultat un venit curat în sumă de 61 fl. 08 cr., care sumă s'a predat epitropiei bisericăști școlare spre păstrare.

Primească toți acești domni, precum și dl Ioan Maxim Yulc, care ni-a oferit casele d-sale gratis, în scopul acestei producțiuni, și pe această cale, adâncă mulțumire și recunoștință.

Simion Ghib,
preot.

I. Bârsan,
inv.

BIBLIOGRAFIC

„Foiaie Literară”, apare în Oradea-mare. Numărul 2 are următorul cuprins: »Logodnica contelui Stuart« de L. Rudow-Suciu; — »Proverbe turcești»; — »Idilă», poezie de I. Stanca; — »Intime», poezie de Lucreția Rudow-Suciu; — »Pe treapta cea de sus»; — »Literatură populară» de Beatrix; — »Scrisoare din Viena» de Th. B.; — »La vatră»; — »Pentru economi»; — »Știre literară»; — »Cronica săptămânei»; — »Ghicitură»; — »Partea umoristică»; — »Poșta Redacției».

„Foaia pentru toți”, revistă pentru familie. Apare în București. Numărul 17 are următorul cuprins: »Paștile», poezie de V. Alexandri; — »Săptămâna sftă»; — »Snoave»; — »Gândiri»; — »Convorbiri săptămânale»; — »Insemnarea unor cuvinte ce întâlnim mai des»; — »Măhnirea ocnașului», novelă de Pierre Lotti, trad. de D. Stăncescu; — »Dela țară», poezie de Florian I. Becescu; — »Vrăjitorul alb», roman de Emilie Richebourg; — »Romanul unui călugăr», de Jean Rameau, trad. de I. S. Spartah; — »Spicuri»; — »Curtea reginei», poezie de N. Țincu; — »Nansen la polul nord»; — »Noutăți»; — »Petreceri și jocuri»; — »Poșta Redacției»; — »Mulțumire».

„Povestea vorbeii”, apare în București. Numărul 27 are următorul cuprins: »Christos a înviat», de I. Theodorescu; — »Balada scheletului», versuri de Haral G. Lecca; — »Notele unui misantrop» de I. Th.; — »Doi frați», versuri de Netty; — »Poșta Redacției» de Sanca; — »La donna e mobile», versuri de Romeo; »Remușcare» de M. Rusu; — »Gândului», versuri de Nirvan; — »Paștile sau Mântuirea» de Anatole France; — »In așteptare», versuri de C. Pavelescu; — »Cronica științifică» de Index; — »Pisica mea», versuri de Rigogeri; — »Știri literare»; »Miracul» de Guy de Maupassant.

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
	Dumin. a 1-a, a Tomii, 20, gl. 1, v. 1.	
Dum.	20 C. Teodor	2 Atanasie
Luni	21 M. Ianuarie	3 Af. †
Marti	22 C. Teodor	4 Florian
Merc.	23 (+) S. George	5 Pius
Joi	24 M. Sava	6 Ioan
Vineri	25 A. E. Marcu	7 Stanislau
Sămb.	26 M. Vasilie	8 Mihail

LOTERIE

Tragerea din 6 Martie st. n.

Timișoara:	22	83	12	54	73
------------	----	----	----	----	----

Tragerea din 27 Martie st. n.

Budapesta:	82	55	25	87	89
------------	----	----	----	----	----

Tragerea din 17 Martie st. n.

Sibiu:	33	88	63	48	69
--------	----	----	----	----	----

Pentru redacție responsabil: Ioachim Muntean.

O casă

aflătoare în stare bună și cu grădină lângă ea, este de vânzare din mână liberă, în Orăștie, Strada Morii Nr. 8.

Informațiuni mai de aproape sunt a se lua dela domnul

Johann Harth,

(211) 3—3. comerciant.

„ARDELEANA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (196) 3—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
- 5) arândează și exarândează realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 15 Martie 1897.

Direcțiunea.

„VICTORIA”
INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.
Sediul: BRAD, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.
Întemeiată la 1887.
Capital de acții: fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.
Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.
Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abzicere.
Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.
După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abzicere.
Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandei.
Direcțiunea institutului.
(165) 6—

(127) **LIBRĂRIA** 10—
lui
H. Graef în Orăștie (Szászváros)
H. Graef recomandă onor. public librăria sa bogat provăzută cu tot felul de cărți, anume cu: toate cărțile de învățământ, atât pentru școlile populare cât și pentru gimnaziu, precum și tot felul de recuisite de școală: caiete și unelte de desemn, condeiuri, tăblițe, hârtie, ș. a.
Ear' îndeosebi publicului român recomandă frumoasele întreprinderi literare ce apar la București și Craiova în România, și anume:
»Biblioteca pentru toți» sub conducerea d-lui Dumitru Stăncescu, editura d-lui Carol Müller în București. Apar în fiecare lună 2—3 volume frumoase ca înfățișare și neprețuit de bune ca cuprins! Au apărut din ea până acum 120 numeri. A se vedea cari sânt, la »Bibliografie». Fiecare număr costă numai 16 cr.
Asemenea recomandă onoratului public iubitor de literatură publicația numită »Biblioteca de popularizare» ce apare în Craiova. Director I. Hussar, editor Ralian și Ignat Samitca. A publicat până acum 30 volume (vezi »Revista Orăștiei» nr. 16 a. c. la »Bibliografie»). Fiecare volum costă numai 16 cr.
În urmă recomandă onoratului public cea mai nouă publicațiune, numită »Biblioteca nouă» din Craiova, edată de G. Sfetea. Publică volume de câte 40—50 pagini, de cuprins ales și bun, cu numai 8 cr. fiecare volum.
Despre tot ce a apărut nou în aceste folositoare publicații, »Revista» vestește pe cetitori la rubrica »Bibliografie» ori »Cărți nouă». Totul se poate procura dela librăria mea în Orăștie. La comanda prin postă, trebuie adaus, peste preț, un timbru de 3—5 cruceri pentru porto.
La cumpărări mai mari de hârtie și tipărituri se dă rabat însemnat
Ori-ce cărți, literare ori de știință, românești, ungurești, nemțești sau în alte limbi, ce nu le-ar avea deja, se procură îndată de această librărie!

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința publică, că am deschis în Orăștie un **Stabiliment de flori** și sânt în poziție să servesc în ori-ce vreme cu **ori-și-ce fel de flori!** Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuează îndată comande de **buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi naturale și artificiale pentru morminte** etc. cu cele mai moderate prețuri.
Comandele din afară se efectuează îndată și se garantează pentru sosirea lor în stare bună.
Elisa Hedwig
(88) florăreasă. 22—26
BUCHETE DE NUNTĂ

„FAGETANA”,
INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII SOCIETATE PE ACȚIUNI
în Facset (Banat)
acoardă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă **6% interese**
la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalizate și ridicate.
Depuneri și ridicări se pot efectui și prin postă.
(184) 3—12
Direcțiunea.